ABSZTRAKT

Transzparens szimfóniák

Székesfehérváron a város szívéhez közel található egy tartály. A tartály már jelenleg is magányos, az elmúló és elköltöző ipar már csak nyomait hagyja hátra a környezetben. Vajon milyen sors vár az ilyen létesítményekre? Rozsdaövezetként lassan elporladva elvesznek a tájban, vagy területének felértékelődésével elsöpri egy új fejlesztés?

Azt tűztük ki célul, hogy a tartály és környezetében fellelhető szerkezeteket lehetőleg megőrizzük és minél kevesebb beavatkozással középületi funkciókkal ruházzuk őket fel.

A tartály épületektől alapvetően eltérő formájával és középülethez mérten nem nagy alapterületével nem is egy megszokott elem létrehozására szeretnénk kísérletet tenni, mindinkább valami egyedi, valami különleges megfogalmazású funkcióra, mely az adott keretek közt működőképes és nem zavarják az idegen elemek.

A tartályba belépve a kezdeti sötétséget hamar a léptek zaja váltotta fel, mely fokozatosan erősödve gyorsan központi jellegzetessége lett a bent levő térnek, melynek elképesztő visszhanghatása nem csak bennünk keltett mély benyomást. Így a hang, mint egyik fő tulajdonság emelendő ki számunkra, ami egy alternatív, kísérletező helyszíne lehetne a székesfehérvári zenészeknek, alkotóknak, egy nem mindennapi hangversenyterem formájában.

Na de hogy lehetne egy akusztikailag nem megfelelő tartály hangversenyterem? Nos, ez egy ugyan olyan kérdés, mint hogyan lehet egy emberek által soha be nem járt ipari létesítményből középület. Ezzel szeretnénk szembe nézni.

Mintha ránk gondolva, az eredeti tervezők már letették volna az épület körvonalát, az objektumhoz szervesen hozzátartozó biztonsági betonfalakat folytatva hoznánk létre az új épületünk kontúrját. Ezt az új héjat egy áttetsző, átsejlő burokként képzeljük el, mely meghatározza az épület külső megjelenését, mutatva az új rész létrejöttét, de még sem rejti maga mögé az eredeti képet, a tartályt, mely nekünk oly fontos.

A tartály, mint belső burok foglalná magában az épület fő termét, a hangversenytermet. Mivel ez a terem egy majdnem tökéletesen centrális épületben, egy centrális alapterületű hengerben kap helyet, semmikép nem akarjuk valamely oldalára szorítani a rendeltetését, a színpadot ennek megfelelően a tartály közepén definiálnánk, mely körül körben foglal helyet a nézőközönség, ezt veszi körbe a tartályon kívül az ezeket kiszolgáló funkciók a betonfalon belül, ezzel egy többhéjú épületet teremtve, melynek középpontjában a zene és a régi tartály foglal helyet egy megújuló környezetben.

ABSTRACT

Transparent symphonies

In Székesfehérvár there is a tank near the heart of the city. The tank is already lonely, leaving only traces of the passing and relocating industry in its surroundings. What fate awaits such facilities? As a rust belt, will they slowly decay and be lost in the landscape, or will they be swept away by new development as their area appreciates?

Our aim is to preserve the structures in and around the tank as far as possible and to give them a public function with as little intervention as possible.

With its shape, which is fundamentally different from that of a building, and its small footprint for a public building, we are not trying to create a conventional element, but rather something unique, something special, which can function in its context and is not disturbed by extraneous elements.

Upon entering the tank, the initial darkness was quickly replaced by the sound of footsteps, which, gradually amplified, quickly became a central feature of the space inside, with an amazing echo effect that left a deep impression on more than just us. Thus, sound is highlighted as one of the main features that could be an alternative, experimental venue for musicians and creators from Székesfehérvár, in the form of an unusual concert hall.

But how could an acoustically inadequate tank be a concert hall? Well, it's a question just like how an industrial facility that has never been used by humans can become a public building. This is what we want to face.

As if thinking of us, the original designers had already laid down the outline of the building, we would create the contours of our new building by continuing the safety concrete walls that are integral to the building. We imagine this new shell as a translucent, translucent shell that defines the exterior of the building, showing the creation of the new part, but still not hiding the original image, the container, which is so important to us.

The tank as an inner shell would include the main hall of the building, the concert hall. As this space is located in an almost perfectly central building, in a cylinder with a central floor space, we do not want to restrict its function to one side, the stage would be defined accordingly in the centre of the tank, around which the audience would be seated in a circle, surrounded by the functions that serve them outside the tank, inside the concrete wall, creating a multi-shell building with the music and the old tank at its centre in a renewed environment.

TRANSZPARENS SZIMFÓNIÁK

Szendery Csongor
Klenóczky Dániel

Konzulens: Szabó Levente

ALAPHELYZET

Székesfehérvár történeti városrészén kívül, egy különböző központtal is rendelkezik. Ez a hely az Iparnak a világa... pontosabban csak volt. A területen rég letelepedett hőszolgáltató elköltözik, a hátrahagyott világ pedig üresen áll. A felhasználó távozik, az épületek viszont mozdulatlanok. Felvetül a kérdés, hogy a jelenleg szerkezetileg alkalmas viszont atmoszférájukban az ipar világát megidéző épületek, mennyire felhasználhatóak, úrjaértelmezhetőek-e egy új funkcióval, vagy végítéletük a bontás?

SAACKE

2.
6.
3.
5.
4.
7.

JÖVŐ

Már megfogalmazódott egy fejlesztési irány a városban, miszerint ez a visszamaradó barnamezős zárványterület a jövőben kulturális központként képzelhető el. Érzékelhető a változás szele, a komplexum elhelyezkedéséből adódóan, mivel az idő múltával a város lakói körülvették a területet, ezzel indokoltnak tekinthetők az efféle törekvések. Elképzelhető hogy a közeljövőben a telek közfunkciókkal feltöltve, megynyílhat a városközösség számára.

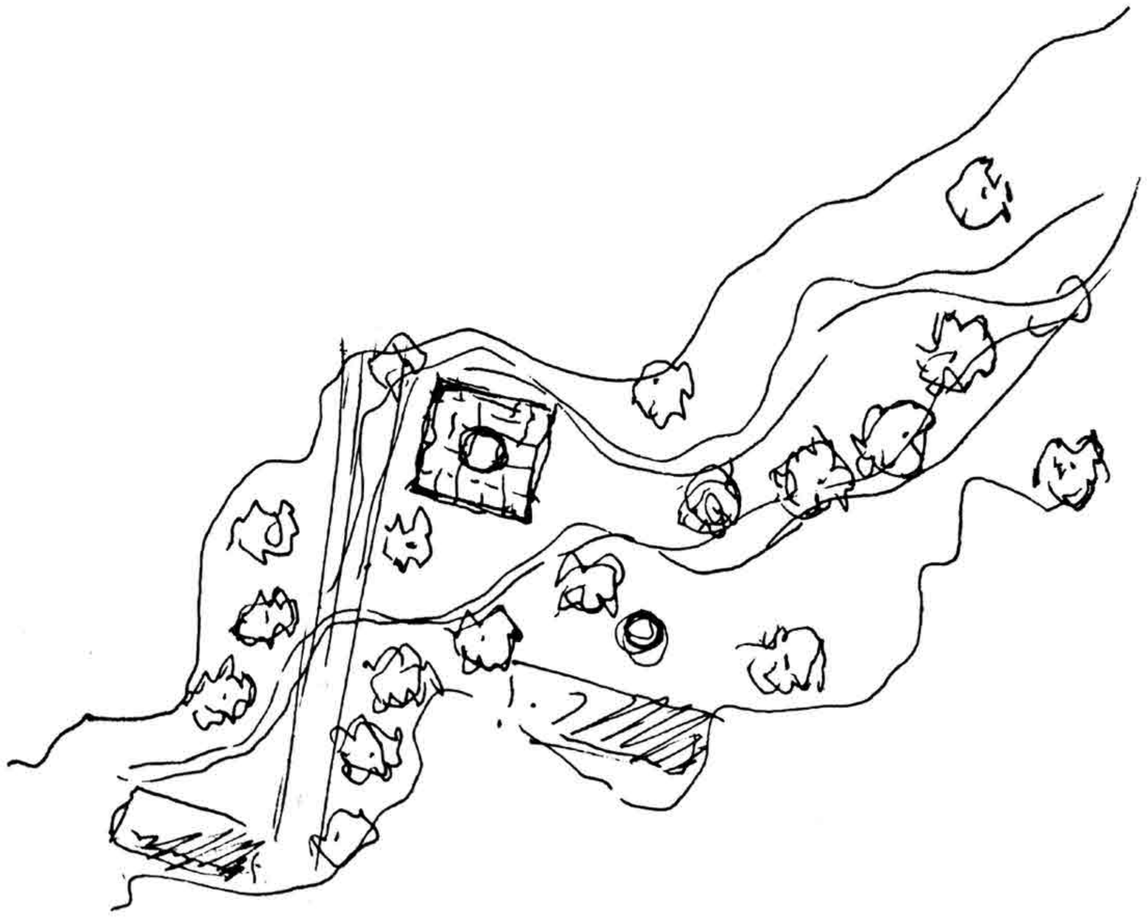

TARTÁLY

A célterületünknek is a közepén helyezkedik el egy nagy objektum, a 12m magas egykori pakuratároló. Az időjárásnak kitett vas tartály egyik jellegzetessége az oldalán megtelepedő, lefolyó rozsda, mely színeivel különlös világot hoz létre maga körül. A tartály körüli 3 m magas beton határfalak eredeti feladata, hogy a környezetet óvják abban az esetben, ha a pakura kiutat találna a tartályból. A falakon átemelkedve egy bensőséges, zárt tér határolódik el. A tartályba bújva minden elsötétül.

IMPRESSZIÓ

Mindössze pár nyíláson szűrődik be a fény, amihez a szem alig képes alkalmazkodni. A tér teljes egészében beláthatatlan, teteje láthatatlan, elveszik a sötétben. Felerősödnek a visszhangzó léptek zajai, egy különös rezonanciában találja magát az ember. A hang, szinte nem vész el a térben. Ezek a vaksötétben felértékelődő érzékek azok, amikkel át tud értékelődni a tartály jelentése. Ezen a vonalon haladva gondoltuk tovább, hogy milyen új szerepkört, funkciót tölthet be ez a rozsdásodó emléke a múltnak.

KONKLÚZIÓ

A tartályt egy olyan térnek képzeljük, ahol a zene és különböző hangzások lépnek középpontba. Felhasználható alternatív zenei előadások, audiovizuális performanszok, komolyzenei koncertek megtartására.

A sötétségben egy érzék (a látás) megszűnik, míg minden más felerősödik, összpontosíthatunk az auditív érzékelésekre

A fény és a sötétség és fényhatás ellentétére éleződünk ki

A rozsda a múló idő emlékezete, múlt, emlékkép, lenyomata a múltnak

A tartály a rehabilitált területünk szimbóluma, a múlt emlékeként megtartandó, konzerváljuk, transzparens burkot vonunk köré.

A Transzparens burok megőriz, egyben megmutat, így tud a tarály ép maradni és egyszerre lesz szimbólumként látható

ANYAGHASZNÁLAT

Mind a múlthoz, mind a jövőhöz kötődünk. A megmaradó szerkezetek és elemek önmagukban jelennek meg az épületben, a nyers betonfal, a tartály külső köpenye. Az új szerkezetek részben kiegészítik ezeket a kellő funkciók befogadására, mik így a régi és az új között jelentenek kapcsolatot, a henger indusztriális belső rácsozata a belső fűtőelemeket, a tartály körüli tér fekete műgyanta padlója a kiömlött pakurát szimbolizálja. Új elem viszont a tér lefedése, mihez új anyagot alkalmaztunk a fa megjelenésében. Térelválasztó elemünk az ipari mibenléttől nem túl távoli, de kicsit még is univerzálisabb felhasználású.

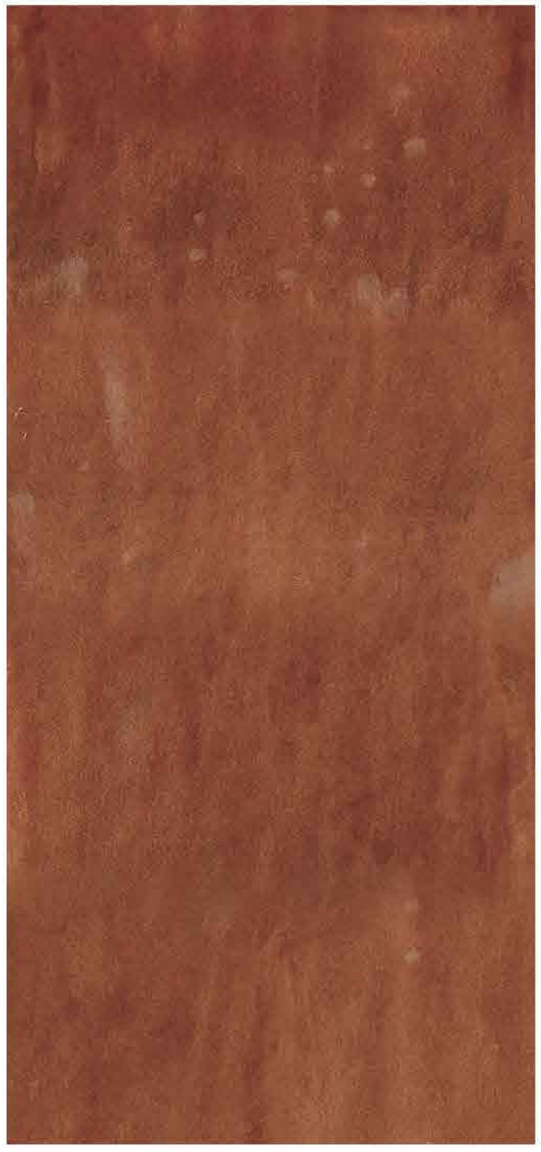

KÜLSŐ BUROK

Magának az objektumnak a megőrzésére szeretnénk kísérletet tenni egy lefedés formájában, mi megvédve veszi körbe azt ugyan azon a vonalon, ahol a biztonsági fal védte a külvilágot a tartály tartalmától. Ennek transzparenciájának a jelkép létrehozása mellett fontos feladata van, emléket őriz és mutat egyben.

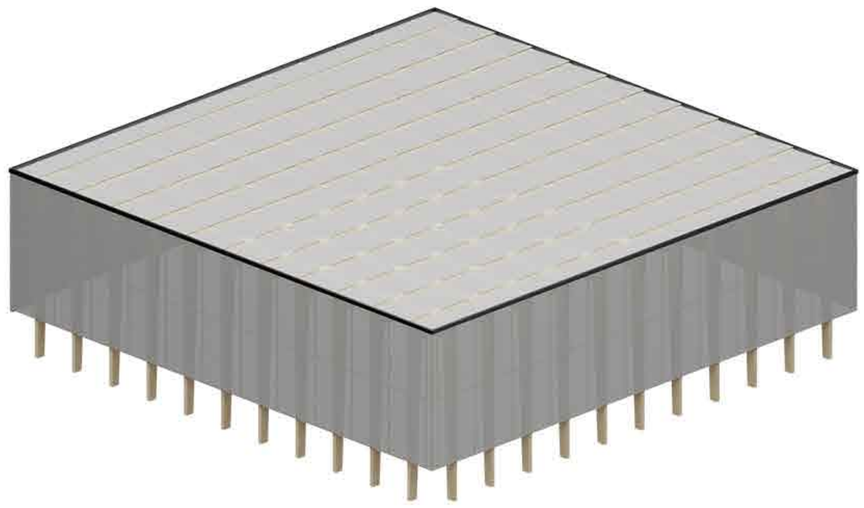

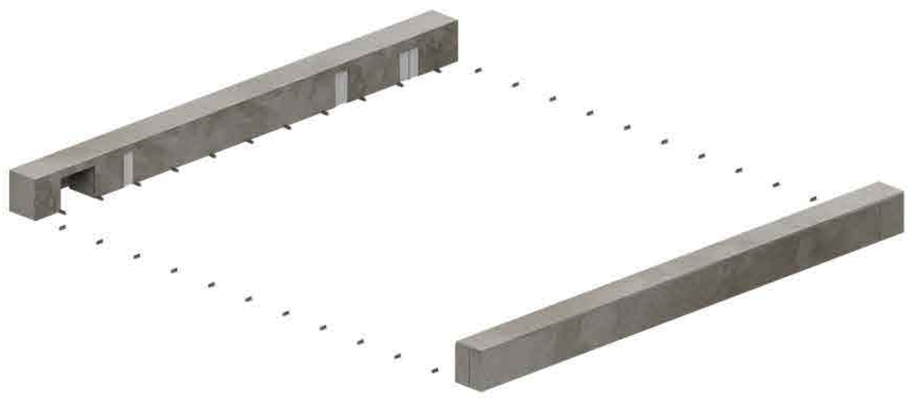

BELSŐ BUROK

Kizár és elválaszt, ez a feladata egy tartálynak. Kizár és elválaszt, ez a funkciója új működésében. A belső terem akusztikájának javítása mellett a külvilág felé is leszigeteltük.Dupla burok, fény és hang. Belül üres multifunkciós tér, mely megtölthető fénnyel és hanggal.

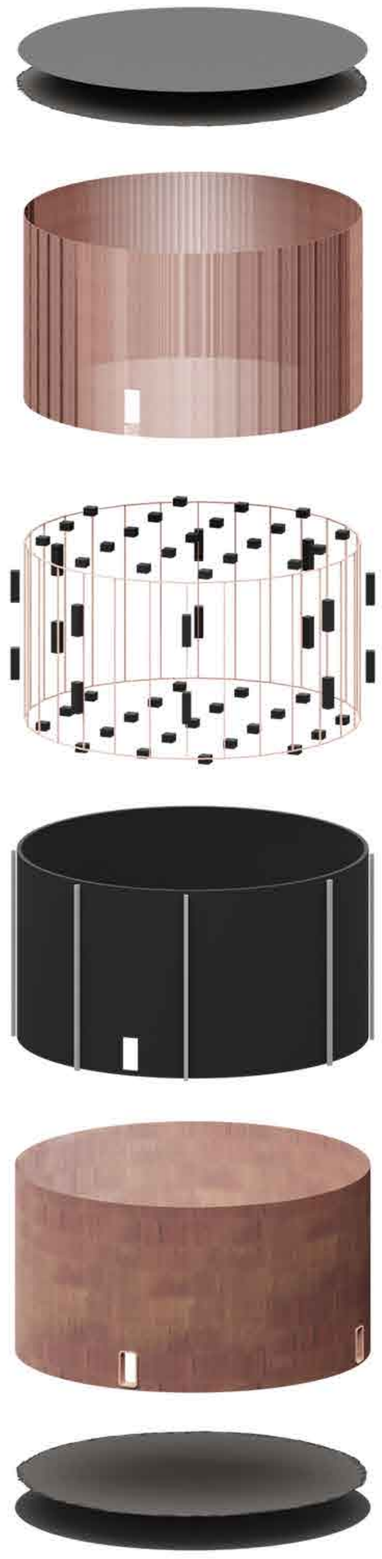

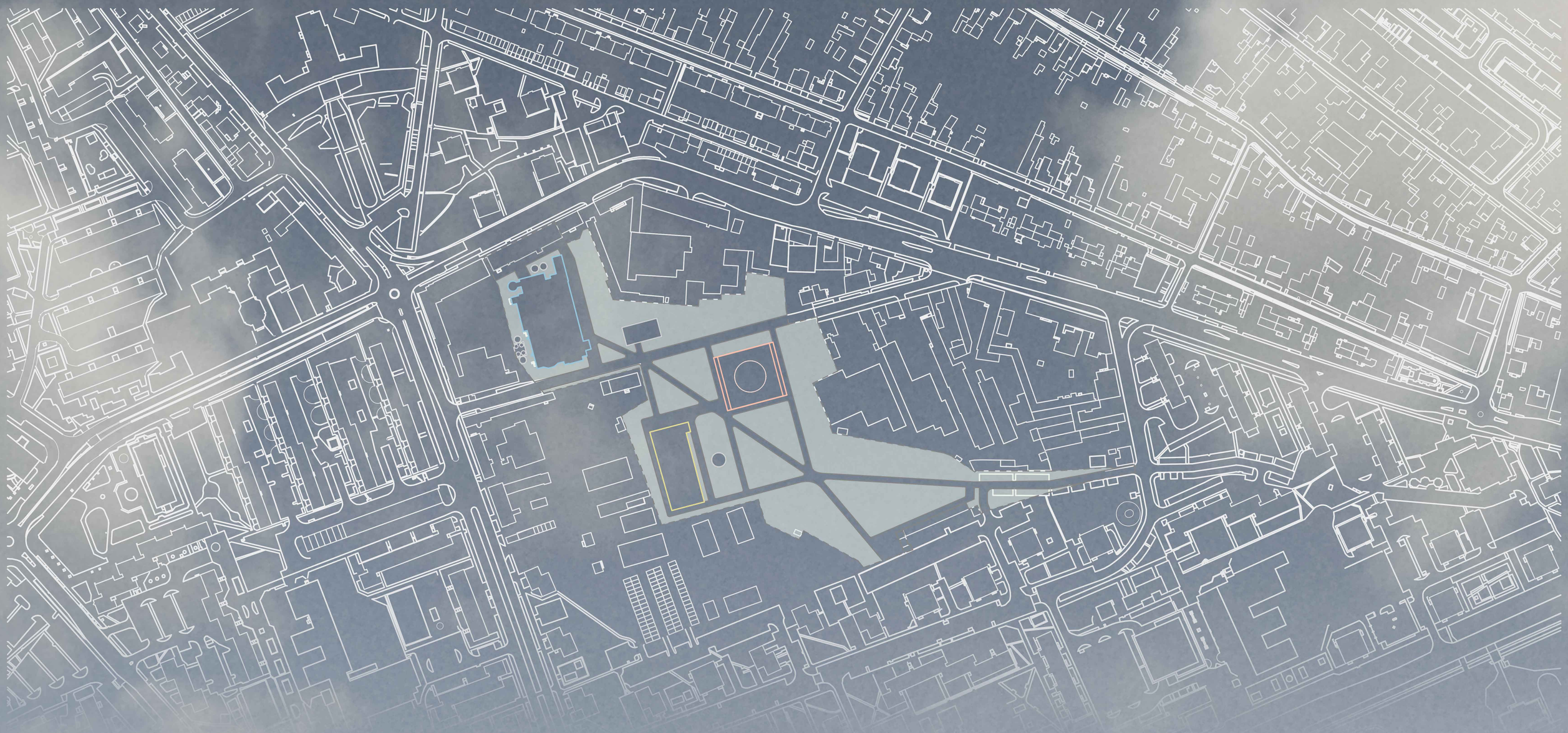

VÁROSI KÖNYVTÁR

TECHNOLÓGIATÖRTÉNETI MÚZEUM

AUDIO EXPO
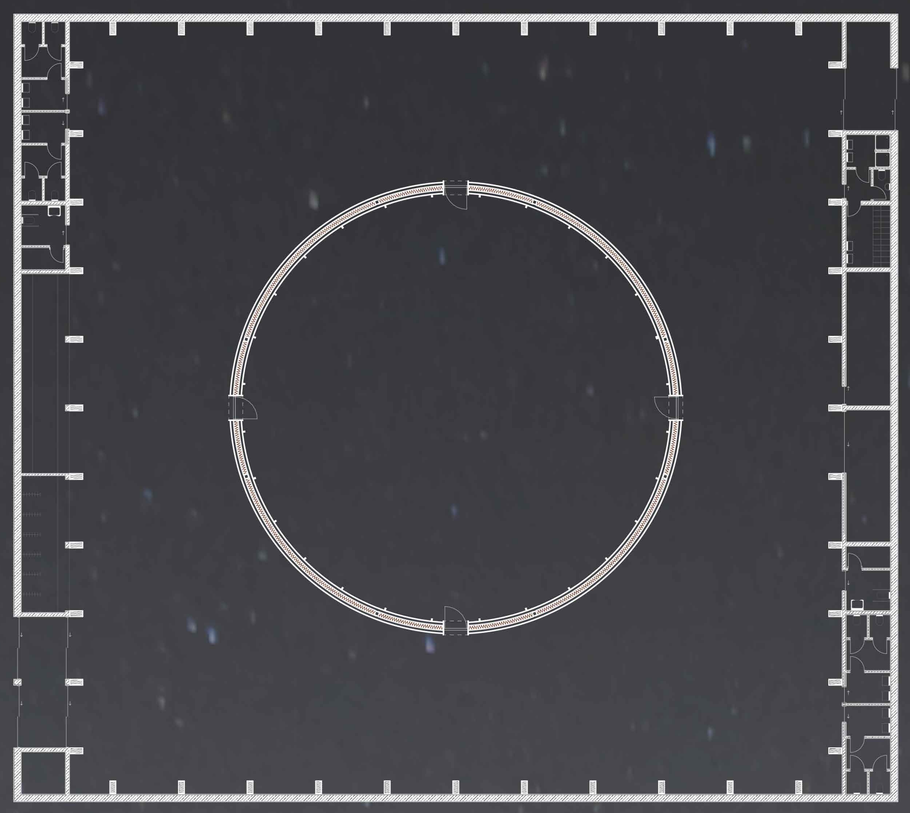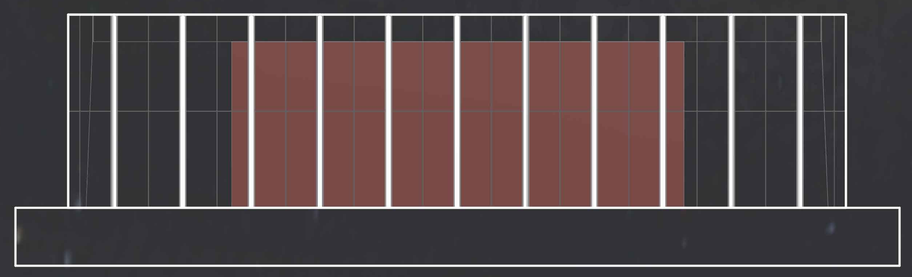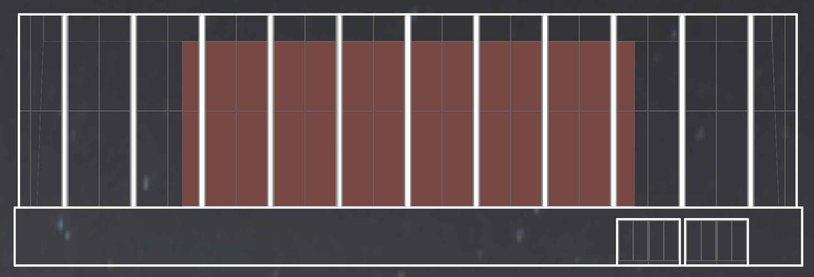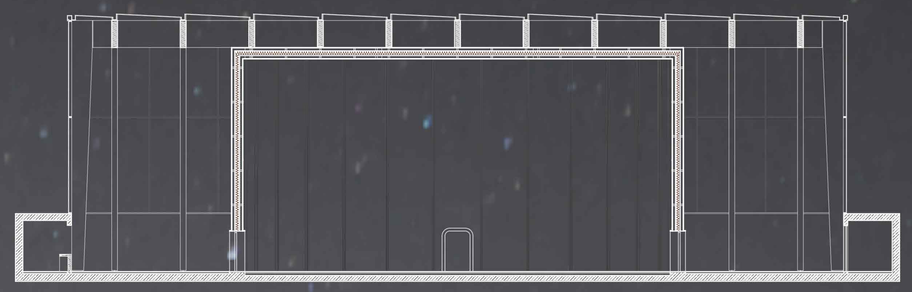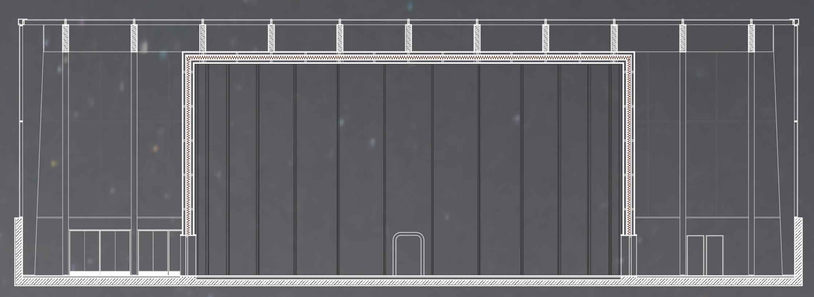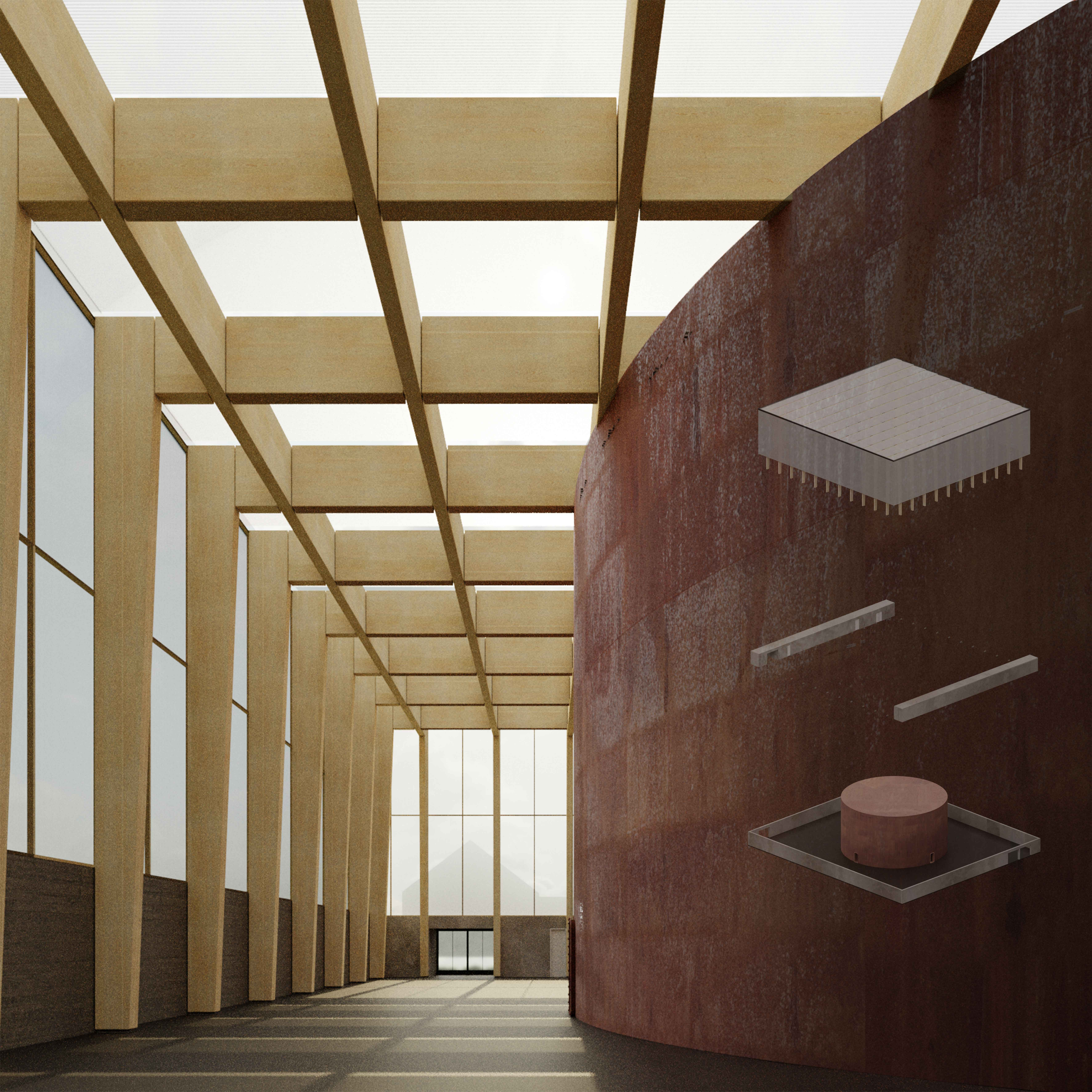
50 100 150